

Arrest

nr. X van 28 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 april 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 mei 2012.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat K. HENDRICKX en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 47 643 van 2 september 2010 omdat verzoekers beweerde asielrelaas, herkomst en profiel ongeloofwaardig waren. Verzoekers tweede asielaanvraag wordt afgewezen omdat de door hem voorgelegde documenten alsmede de wijzigingen die hij aanbrengt in zijn asielrelaas bovenstaand oordeel niet vermogen te wijzigen.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan

sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag brengt verzoeker geen nieuwe gegevens aan die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de procedure van zijn eerste asielaanvraag waarin hij deze had kunnen aanbrengen.

Bij ontstentenis van dergelijke nieuwe gegevens beperkt verzoeker zich tot het voorleggen van bijkomende stukken ter staving van het relaas uit zijn eerste aanvraag en het aanpassen van dat relaas in het licht van die stukken. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal noch enig geloof hecht aan de alternatieve versie van zijn asielrelaas, noch aan de authenticiteit van de door hem voorgelegde stukken. Na onderzoek stelt de Raad vast dat de motieven waarop de commissaris-generaal zich voor zijn beslissing steunt, allen duidelijk blijken uit het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in deze motieven te ontkrachten met argumenten die steun vinden in het administratief dossier, doch beperkt zich tot het minimaliseren en vergoelijken ervan, evenals het leveren van ongefundeerde verklaringen *post factum*, wat niet dienstig is.

Wat betreft de nood aan subsidiaire bescherming merkt de Raad op dat een onderzoek daarvan onmogelijk is gemaakt door verzoekers ongeloofwaardige verklaringen, in het bijzonder omtrent de streek waarvan hij voorhoudt afkomstig te zijn en omtrent zijn profiel.

Er worden derhalve geen gegevens aangebracht die op zekere wijze aantonen dat s' Raads arrest van 47 643 van 2 september 2010 anders zou zijn geweest indien deze gegevens alsdan zouden hebben voorgelegen. Evenmin worden er nieuwe gegevens aangebracht die vermogen een vrees voor vervolging, of een reëel risico op ernstige schade, in aanmerking te nemen die zich zou hebben gemanifesteerd na het vellen van voormeld arrest. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker heeft op 31 mei 2012 drie nieuwe documenten neergelegd met vertaling. Deze documenten vermogen geen afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen gezien documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen worden vergezeld.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar de inhoud van zijn verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Afghanistan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER